

سکوت، نشانه همدستی است

بارک اوباما این روزها برای تعطیلات کریسمس در هاوایی به سر می‌برد؛ در ویلایی که درش رو به ساحل دریا باز می‌شود و دولت آمریکا 8 میلیون دلار برای اجاره آن هزینه کرده است.

رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا بعضی وقت‌ها اگر از آرامش ساحل حوصله‌اش سر برود برای سرگرمی گلف بازی می‌کند یا در کنار بچه‌هایش می‌نشیند و بستنی می‌خورد. 15 هزار کیلومتر آن طرف‌تر در غزه، اسرائیلی‌ها دریایی از خون به‌راه انداخته‌اند و پدرها و مادرهای بسیاری شاهد جان دادن بچه‌هایشان هستند. تاکنون در غزه حداقل 400 فلسطینی کشته شده‌اند. اوباما در تعطیلات راحت است و با آن همه شعارهای تغییرش در سیاست‌های آمریکا، هنوز هیچ اظهار نظری درباره بحران غزه نکرده است.

درحالی‌که مردم جهان دوران بوش را تمام شده می‌دانند و منتظر موضع‌گیری رئیس‌جمهوری جدید آمریکا درباره بحران خاورمیانه هستند، اوباما هیچ حرفی نمی‌زند. در مقابل فشار افکار عمومی تنها دیوید آکسلرود، مشاور ارشد سیاسی اوباما گفته است که تا 20 ژانویه جورج بوش همه کاره آمریکاست و نامناسب است که آقای اوباما در حالی که بوش هنوز رئیس‌جمهوری است درباره غزه حرفی بزند. او در این باره گفت: واقعیت این است که در هر زمان مشخص، ما تنها یک رئیس‌جمهوری داریم. تنها یک نفر می‌تواند به نمایندگی از آمریکا صحبت کند و در حال حاضر این فرد، جورج بوش است.

باید در این شرایط کمی گذشته‌ها را به یاد آورد. وقتی به بمبئی حمله شد تروریست‌ها حداکثر 200 نفر را کشتند. اوباما آن موقع هم هنوز عنوان «رئیس‌جمهوری منتخب» آمریکا را داشت اما در این مورد موضع‌گیری کرد و در یک بیانیه به‌طور قاطع این حملات تروریستی را محکوم و اعلام کرد که آمریکا باید تلاش‌هایش را برای همکاری با کشورهای دیگر برای از بین بردن شبکه‌های تروریستی افزایش دهد.

او هر زمان دیگری پیش از این هم که با سیاست‌های جورج بوش مخالف بوده (مثل طرح‌های اقتصادی دولت فعلی آمریکا) حرف‌هایش را رک زده است و همه می‌دانند که حالا سکوت او یک معنا بیشتر ندارد؛

او دوست اسرائیلی‌هاست و هیچ مخالفتی با حملات آنها ندارد. برای او هم که با حمایت لابی‌های رژیم صهیونیستی به ریاست‌جمهوری رسیده اصلا مهم نیست که 2 هزار آدم بی‌گناه در این چند روز در این منطقه کشته و زخمی شده‌اند.

اوباما در ماه جولای که به سرزمین‌های اشغالی سفر کرده بود حمایت خود از حملات اسرائیل را خیلی واضح نشان داد؛ «اگر کسی بخواهد راکت‌هایش به سمت خانه من که 2 دخترم در آن هستند شلیک کند، من هر کاری که از دستم بر می‌آید انجام می‌دهم و انتظار دارم اسرائیل هم همین کار را بکند.» از نظر اوباما، کشته شدن این همه فلسطینی در حمله جنگنده‌های پیشرفته اسرائیل هیچ مسئله خاصی نیست و نوعی دفاع به حساب می‌آید اما پرتاب راکت‌های دست ساز فلسطینی‌ها برای دفاع از خود، یک جرم به حساب می‌آید.

او در زمان رقابت‌های انتخاباتی‌اش هم کاملا بر حمایت از رژیم صهیونیستی تاکید کرده بود. اوج این حمایت در مجمع سالانه لابی حامی صهیونیسم در آمریکا (آیپک) بود که اوباما با معرفی اسرائیلی‌ها به‌عنوان دوستانش گفت: هر جا که پای امنیت اسرائیل در میان باشد، من به‌هیچ‌وجه کوتاه نخواهم آمد.

اما دیگر خیلی وقت است که مردم دنیا متوجه دروغ‌های سیاستمداران آمریکایی شده‌اند و به همین خاطر طرفداران مردم فلسطین در قلب آمریکا هم نفوذ کرده‌اند. روز گذشته حتی حامیان مردم غزه در هاوایی هم با انتقاد از سکوت اوباما در مقابل ویلای مجلل او تظاهرات کردند تا او زمانی که برای تفریح به ساحل می‌رود، متوجه آنها شود. یکی از تظاهرکنندگان به خبرنگار رویترز گفت: اوباما درباره بحران شغل در آمریکا، وضعیت اقتصادی و همه چیزهای دیگر اظهارنظر می‌کند، چطور درباره غزه سکوت کرده است؟ روز دوشنبه هم عده‌ای از اهالی واشنگتن در غیبت اوباما در مقابل دفتر او برای حمایت از مردم غزه تجمع کرده بودند.

این تظاهرکنندگان هم مثل بعضی‌ها فکر می‌کردند در حالی که دولت بوش حمایت خود را از جنایت‌های اسرائیل در غزه با عنوان دفاع از خود اعلام کرده است، اوباما که در تمامی مدت رقابت‌های انتخاباتی، شعار تغییر داده بود، در این باره موضع متفاوتی اتخاذ می‌کند.

همان طور که جو بایدن پیش‌بینی کرده بود، اوباما در آغاز دوره ریاست‌جمهوری‌اش با چالش‌های مهمی روبه‌رو شده و بحران غزه خیلی زود به مردم جهان همه چیز را ثابت کرده است. دولت آمریکا همیشه حامی اسرائیل خواهد بود.

سکوت اوباما نشانه همدستی، نه با صهیونیست‌هاست نه با اوباما همان‌قدر، ده‌ست اسرائیلی است که نه‌ش، نه‌ده است. همه دنگ می‌دانند که «تغییر» در کار نیست.

محمد کرباسی
همشهری آنلاین